

Arrest

nr. 155 353 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 21 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en de beslissing van tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE FAUW, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 20 juni 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 28 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij

deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die op 22 mei 2013 aan verzoekende partij werd gebracht, is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Tevens wordt op 22 mei 2013 aan de verzoekende partij een beslissing betekend tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.4. Op 22 juni 2014 wordt de verzoekende partij gerepatrieerd naar haar land van herkomst, Armenië.

2. Rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, *juncto* artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.2. Artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet voorziet een procedure waarbij enkel de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf omwille van humanitaire redenen kan aanvragen. De Raad dient op te merken dat het belang van verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Verzoekende partij bevindt zich niet in dit geval, aangezien uit het administratief dossier blijkt dat zij niet langer op het Belgische grondgebied verblijft, maar werd gerepatrieerd naar haar land van herkomst.

Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet veronderstelt het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor haar verblijfplaats of haar plaats van ophoud in het buitenland. Wanneer de verzoekende partij zich, na het indienen van zulke aanvraag, niet meer op het Belgische grondgebied bevindt, *quod in casu*, maar het Belgische grondgebied heeft verlaten, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer aanwezig die verhinderen dat de verblijfsaanvraag wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor haar verblijfplaats of haar plaats van ophoud in het buitenland (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989). Zij kan zich dus niet langer meer beroepen op de voormelde verblijfsprocedure voorzien in artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet. Buitengewone omstandigheden die rechtvaardigen dat een verblijfsaanvraag in België wordt ingediend zijn niet meer aanwezig. Een eventuele vernietiging van de beslissing van 28 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* onontvankelijk wordt verklaard, kan haar dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

3.3. Wat betreft het bestreden bevel, dringt de vaststelling zich op dat dit bevel door de repatriëring naar Armenië op 22 juni 2014 volledige uitvoering heeft gekregen, waardoor het belang van verzoekende partij is verloren gegaan.

3.4. Gevraagd naar het actueel belang dat verzoekende partij nog heeft bij het beroep, stelt de raadsman van verzoekende partij ter terechtzitting enkel dat hij weet wat de gevolgen zijn als verzoekende partij het land heeft verlaten. De raadsman betwist niet dat verzoeker werd gerepatrieerd

en aldus België heeft verlaten. De loutere mededeling van de raadsman dat hij weet wat de gevolgen hiervan zijn, is geen concrete toelichting die blijk geeft van het vereiste belang bij de gevraagde vernietiging. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een concreet standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), *quod non in casu*.

3.5. De Raad dient te concluderen dat verzoekende partij geen voordeel meer kan halen uit het door haar ingestelde beroep. Voorts wordt geen actueel belang bij huidig voorliggend beroep aangetoond. Derhalve ontbeert verzoekende partij thans het wettelijk vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissingen. Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES